

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoPr/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6110209478
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6110209478.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Danice Kočíckovej, v právnej veci žalobcu O.. E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, XXX XX T. T., právne zastúpeného JUDr. Zuzanou Kovalovou, advokátkou, KOVAL & spol., advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Slobody 6, 810 05 Bratislava, o zaplatenie 3.830,70 Eur, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/96/2010-124 zo dňa 26. 01. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.883,12 Eur a v súvisiacom výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania predstavujúce trovy jeho právneho zastúpenia v sume 142,61 Eur, na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Zuzany Kovalovej, advokátky, Advokátska kancelária KOVAL & SPOL, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom zo dňa 26. 01. 2012 rozhodol o návrhu žalobcu tak, že konanie v časti nároku o zaplatenie sumy 947,58 Eur zastavil (prvý výrok). Žalovanému uložil povinnosť, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil žalobcovi sumu 2.883,12 Eur (druhý výrok). Žalobcovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku v sume 50,37 Eur (tretí výrok), s tým, že uvedenú sumu žalobcovi vráti Daňový úrad v Banskej Bystrici, v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia (štvrtý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania (vzniknuté z titulu zaplateného súdneho poplatku) vo výške 172,50 Eur a na (presne špecifikovaný) účet právnej zástupkyne žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 653,42 Eur, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (piaty výrok).

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd konštatoval, že žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3 830,70 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 06. 09. 2006, s účinnosťou od 12. 09. 2006 bol Vládou SR vymenovaný do funkcie prednostu Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici a dňa 11. 09. 2006 bol rozhodnutím vedúceho služobného úradu Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR, s účinnosťou od 12. 09. 2006 vymenovaný do stálej štátnej služby. Pred vymenovaním do funkcie prednostu pôsobil na Krajskom stavebnom úrade v Banskej Bystrici ako odborný radca s platom 19 360,-- Sk, ktorý pozostával z tarifného platu 15 740,-- Sk, zo zvýšenia platovej tarify podľa § 159b ods. 2 Zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých

zákonov, v znení účinnom do 31. 10. 2009 (ďalej aj „zák. č. 312/2001 Z.z.) o 12 % vo výške 1 890,-- Sk, zo zvýšenia platovej tarify podľa § 82 ods. 3 zák. č. 312/2001 Z.z. o 3 % vo výške 480,-- Sk a z osobného príplatku podľa § 85 zák. č. 312/2001 Z.z. vo výške 1 250,-- Sk. Po vymenovaní do funkcie prednostu mu bol určený plat vo výške 37 790,-- Sk, ktorý pozostával z tarifného platu vo výške 19 240,-- Sk, z príplatku za riadenie vo výške 10 800,-- Sk a z osobného príplatku vo výške 7 750,-- Sk. Pôvodne uplatňovaná istina teda pozostávala z nároku uplatňovaného z titulu nevyplácania zvýšenia platovej tarify o 1 % za každý rok odbornej praxe priznanej k 31. 12. 2003 za obdobie od 12. 09. 2006 do 30. 10. 2009 v celkovej výške 12 % podľa § 159b ods. 2 zák. č. 312/2001 Z.z. a z nároku uplatňovaného z titulu zvýšenia platovej tarify za služobné hodnotenie podľa § 82 ods. 3 zák. č. 312/2001 Z.z.. Keďže žalovaný voči takto uplatňovanému nároku vzniesol námietku premlčania, žalobca vzal na pojednávaní dňa 26. 01. 2012 žalobu v časti nároku o zaplatenie sumy 947,58 Eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Okresný súd preto konanie v tejto časti podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil (prvý výrok), s tým, že ďalej pokračoval v konaní o zaplatenie sumy 2 883,12 Eur, pričom táto suma pozostáva zo sumy 406,96 Eur ako nároku v zmysle ustanovenia § 82 ods. 3 zák. č. 312/2001 Z.z., to znamená nároku na zvýšenie platovej tarify o 3 % za obdobie od 01. 05. 2007 do 31. 10. 2007 a zo sumy 2 476,16 Eur ako nároku v zmysle ustanovenia § 159b ods. 2 o 12 %-né zvýšenie platovej tarify za obdobie od 01. 05. 2007 do 31. 10. 2009.

Po vyriešení otázky pasívnej legitímácie sa okresný súd venoval otázke opodstatnenosti aktuálne uplatňovaného nároku. V tejto súvislosti poukázal na to, že „mal v konaní preukázané, že žalobca bol vymenovaný vládou SR dňom 12. 09. 2006 do funkcie prednostu Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici a teda stal sa podľa § 9 ods. 1 a § 5 ods. 3 a 4 zák. č. 312/2001 Z.z. predstaveným v politickej funkcii. Z rozhodnutia Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 11. 09. 2006 pod č. MVRR-2006-12654/55826 mal súd preukázané, že žalobca bol vymenovaný do stálej štátnej služby za vedúceho služobného úradu Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici. Žalobca bol teda ako štátny zamestnanec vymenovaný do stálej štátnej služby a podľa dôvodovej správy je stále štátna služba nosným inštitútom zákona a v tejto službe má štátny zamestnanec vykonávať štátnu službu samostatne. Stála štátna služba predstavuje tzv. definitívu a je to určitá istota v zamestnaní. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zák. č. 312/2001 Z.z., dočasná štátna služba je štátna služba na určitú dobu, v ktorej vykonáva štátnu službu odborník, ktorý je na plnenie úloh štátnej služby potrebný, odborník plniaci úlohy pre člena vlády, prezidenta, predsedu národnej rady alebo podpredsedu národnej rady, predstavený v politickej funkcii a predstavený, ktorý je veľvyslancom, ak nejde o štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe. (...) Z logického výkladu ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. vyplýva, že v dočasnej štátnej službe potom je len taký predstavený v politickej funkcii, ktorý nie je štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe. Žalobca však bol v čase vymenovania štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe a teda jeho vymenovaním za prednostu nedošlo k zmene jeho stálej štátnej služby na dočasnú. Uvedené ustanovenie upravuje iba prípady, keď je do určených funkcií ustanovená osoba, ktorá nie je pred voľbou alebo vymenovaním do funkcie v štátnozamestnaneckom pomere. Tomuto výkladu svedčí dôvodová správa, podľa ktorej z pojmového označenia dočasnej štátnej služby vyplýva, že ide o službu, ktorá nemá mať trvalý charakter. To, že bol žalobca vymenovaný za prednostu, nemalo vplyv na existenciu jeho štátnozamestnaneckého pomeru k štátu, iba došlo k zmene jeho funkcie a k zmene jeho osobného úradu ako úradu, ktorý vykonával voči nemu pôsobnosť zamestnávateľa.“ Z tohto dôvodu sa okresný súd „nestotožnil s tvrdením žalovaného uvedeným v písomnom vyjadrení zo dňa 15. 07. 2011, že u žalobcu jeho vymenovaním do funkcie prednostu Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici došlo k vzniku nového štátnozamestnaneckého pomeru a teda, že mu neprislúcha zvýšenie platovej tarify za roky odbornej praxe podľa § 82 ods. 1 zák. č. 312/2001 Z.z., ako aj zvýšenie platovej tarify za výsledky služobného hodnotenia, ktoré dosiahol podľa § 82 ods. 2 a 3 zák. č. 312/2001 Z.z.“, pretože „má za to, že predstavený v politickej funkcii, ktorý už dosiahol stálu štátnu službu, túto nemôže vykonávať v dočasnej štátnej službe, keďže získal jej vyššiu formu.“ Vzhľadom na to, že nárok žalobcu (ktorý si uplatňoval po čiastočnom späťvzati žaloby) nepovažoval za premlčaný a naopak, z vyššie uvedených dôvodov ho považoval za dôvodný a opodstatnený, žalobe vyhovel.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. I keď explicitne uviedol, že sa odvoláva „proti rozsudku v celom rozsahu“, z obsahu jeho odvolania možno vyvodíť, že sa odvolal (len) do výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil žalobcovi sumu 2.883,12 Eur (druhý výrok) a do súvisiaceho výroku o trovách konania (piaty

výrok). Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v tejto časti (podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.) zrušil. V odôvodnení odvolania namietal, že nesúhlasí s názorom okresného súdu, že vymenovaním žalobcu do funkcie prednostu Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici nedošlo k vzniku nového štátnozamestnaneckého pomeru a žalobcovi prislúcha zvýšenie platovej tarify za roky odbornej praxe podľa § 82 ods. zák. č. 312/2001 Z.z., ako aj zvýšenie platovej tarify za výsledky služobného hodnotenia, ktoré dosiahol, podľa § 82 ods. 2 a 3 zák. č. 312/2001 Z.z.. V tejto súvislosti poukázal na to, že „podľa § 5 ods. 7 zák. č. 312/2001 Z.z. sa na predstaveného v politickej funkcii vzťahujú len ustanovenia tohto zákona o odmeňovaní, o dovolenke a o nemocenskom zabezpečení, o náhrade škody, ako aj ustanovenia § 8 ods. 4, § 25 ods. 2 písm. b) a ods. 3 a § 43 ods. 2, § 46 a 47. Ustanovenie § 48 „Služobné hodnotenie štátneho zamestnanca“, ktoré je podkladom pre zvýšenie platovej tarify podľa § 82 ods. 3 sa na predstaveného v politickej funkcii nevzťahuje. Nadväzne na túto skutočnosť preto nie je možné v prípade žalobcu, ktorý bol predstaveným v politickej funkcii, aplikovať § 82 ods. 3 zákona - zvýšenie platovej tarify na základe záverov služobného hodnotenia. To znamená, že žalobcovi nebolo možné priznať percentuálne zvýšenie platovej tarify za výsledky služobného hodnotenia, ktoré dosiahol ako štátny zamestnanec v štátnej službe pred vymenovaním za predstaveného v politickej funkcii.“ Následne poukázal na to, že „žalobca bol dňa 06. 09. 2006 na základe uznesenia vlády SR č. 747/2006 vymenovaný vládou Slovenskej republiky do funkcie prednostu Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici súčinnosťou od 12. 09. 2006. Na základe tohto vymenovania sa stal štátnym zamestnancom v politickej funkcii podľa § 5 ods. 3 až 7 zák. č. 312/2001 Z.z., ktorý sa súčasne podľa § 10 ods. 6 zák. č. 312/2001 Z.z. stal vedúcim služobného úradu.“ Podľa jeho názoru, teda „žalobca podľa § 25 ods. 1 v spojení s § 27 písm. c) zákona o štátnej službe vykonával štátnu službu v dočasnej štátnej službe. Išlo o nový štátnozamestnanecký pomer. Podľa § 97 ods. 2 zákona o štátnej službe sa na platové pomery predstaveného v politickej funkcii vzťahujú ustanovenia § 78 až 83, § 85 až 89, § 91, § 94, § 96 ods. 3 a § 98, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 79 zákona o štátnej službe sa štátnemu zamestnancovi na základe vymenovania na štátnozamestnanecké miesto a k nemu patriacu funkciu podľa § 16 ods. 3 poskytuje tarifný plat v príslušnej platovej triede, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Ustanovenie § 159b ods. 2 zákona o štátnej službe sa na štátnozamestnanecký pomer predstaveného v politickej funkcii nevzťahuje. U štátnych zamestnancov, ktorým štátnozamestnanecký pomer vznikol po 1. januári 2004, podľa § 159b ods. 2 zákona o štátnej službe sa odborná prax už nezisťuje a nemôže sa im teda z tohto dôvodu priznať zvýšenie platovej tarify za roky odbornej praxe podľa § 82 ods. 1 zákona o štátnej službe. (...) Je tomu tak aj vtedy, ak do tejto funkcie je vymenovaná osoba, ktorá bola do dňa vymenovania vládou Slovenskej republiky štátnym zamestnancom v štátnej službe. Novým štátnozamestnaneckým pomerom sa novo určujú aj platové náležitosti a predtým priznané náležitosti funkčného platu sa do nového štátnozamestnaneckého pomeru neprenášajú. Inými slovami, predtým priznané percentuálne zvýšenie platovej tarify za roky odbornej praxe odo dňa vzniku nového štátnozamestnaneckého pomeru (t.j. odo dňa vymenovania do politickej funkcie) sa do nového funkčného platu už nepremieta.“

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal, aby odvolaní súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil, a aby žalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť mu (presne špecifikované) trovy odvolacieho konania, predstavujúce trovy právneho zastúpenia. Uviedol, že žalovaný v priebehu celého konania argumentuje tým, že on (žalobca) vykonával štátnu službu v dočasnej štátnej službe a teda, že išlo o jeho nový štátnozamestnanecký pomer. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 25 ods. 1 zák. č. 312/2001 Z.z., pričom z gramatického i logického výkladu tohto ustanovenia je zrejmé, že predstavený v politickej funkcii je síce zásadne v dočasnej štátnej službe, avšak priamo zákon formuluje výnimkou, a to práve prípad, ktorý dopadá i na neho (žalobcu), a to keď bol do funkcie vymenovaný štátny zamestnanec, ktorý už bol v štátnej službe. Vymenovaním za predstaveného dochádza k zmene štátnozamestnaneckého pomeru (dochádza k nej v časti funkcie) a teda sa modifikuje existujúci štátnozamestnanecký pomer, nedochádza k zániku doterajšieho štátnozamestnaneckého pomeru (u neho konkrétne v stálej štátnej službe), nakoľko kogentná úprava zániku štátnozamestnaneckého pomeru zánik služobného pomeru z tohto dôvodu neupravuje, a ani nevzniká nový štátnozamestnanecký pomer v dočasnej štátnej službe, a to práve z dôvodu, že už v stálej štátnej službe je. V § 25 ods. 1 zákona o štátnej službe je práve z tohto dôvodu ustanovená výnimka, podľa ktorej sa dočasná štátna služba nevzťahuje na predstaveného v politickej funkcii, ktorý je v stálej štátnej službe.

Na základe podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s použitím § 156 ods. 3 O.s.p., a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.883,12 Eur a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, s tým, že odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu o zastavení konania (prvý výrok) a o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku (tretí a štvrtý výrok) zostali nedotknuté (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. (v znení zákona č. 384/2008, účinného od 15. 10. 2008) odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu vo veci samej je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p.) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je jednak dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, a teda spĺňa zákonné podmienky odôvodnenia uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p..

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s § 219 ods. 2 O. s. p.) preto poukazuje len na najzásadnejší aspekt, ktorým reaguje na argumenty žalovaného uvedené v odvolaní.

Ako vyplýva z argumentácie žalovaného v odvolaní, spornou je len otázka, či u žalobcu došlo v dôsledku jeho vymenovania do politickej funkcie - prednostu Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici k vzniku nového štátnozamestnaneckého pomeru, ktorý by mal charakter dočasnej štátnej služby, v dôsledku čoho by mu nemohol vzniknúť nárok, ktorý si v tomto konaní uplatnil podľa § 82 ods. 2 zák. č. 312/2001 Z.z. (zvýšenie platovej tarify na základe záverov služobného hodnotenia) a podľa § 159b ods. 2 zák. č. 312/2001 Z.z. (percentuálne zvýšenie platovej triedy za roky odbornej praxe).

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zák. č. 312/2001 Z.z., dočasná štátna služba je štátna služba na určitú dobu, v ktorej vykonáva štátnu službu odborník, ktorý je na plnenie úloh štátnej služby potrebný, odborník plniaci úlohy pre člena vlády, prezidenta, predsedu národnej rady alebo podpredsedu národnej rady, štátny zamestnanec na zastupovanie štátneho zamestnanca, predstavený v politickej funkcii a predstavený, ktorý je veľvyslancom, ak nejde o štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe.

Z citovaného ustanovenia § 25 ods. 1 zák. č. 312/2001 Z.z. vyplýva, že predstavený v politickej funkcii je v zásade zaradený do dočasnej štátnej služby, avšak priamo toto ustanovenie upravuje výnimku, kedy predstavený v politickej funkcii nepodlieha režimu dočasnej štátnej služby. Je to v prípade, ak predstavený v politickej funkcii je štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe, čo je i prípad žalobcu, ktorý momentom účinnosti vymenovania do pozície predstaveného v politickej funkcii bol štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe. Momentom jeho vymenovania do pozície predstaveného v politickej funkcii došlo (len) k zmene jeho štátnozamestnaneckého pomeru (§ 27 písm. c/ zák. č. 312/2001 Z.z.) spočívajúcej v zmene jeho funkčného zaradenia, avšak v žiadnom prípade nedošlo k zániku jeho pôvodného štátnozamestnaneckého pomeru a vzniku nového štátnozamestnaneckého pomeru, ktorý by mal charakter dočasnej štátnej služby, teda kvantitatívne nižšiu úroveň. Argumentácia žalovaného uvedená v odvolaní by bola opodstatnená len v prípade, ak by sa týkala osoby, ktorá by bola vymenovaná do pozície predstaveného v politickej funkcii tzv. „zvonku“, t.j. osoby, ktorá pred vymenovaním (resp. v dobe vymenovania) do pozície predstaveného v politickej funkcii nebola v stálej štátnej službe, čo však nie je tento prípad.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca i po vymenovaní do pozície predstaveného v politickej funkcii nestratil postavenie štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe a preto mu vznikol nárok na zvýšenie platovej tarify na základe záverov služobného hodnotenia (podľa § 82 ods. 2 zák. č. 312/2001 Z.z.) i nárok na percentuálne zvýšenie platovej triedy za roky odbornej praxe (podľa § 159b ods. 2 zák. č. 312/2001 Z.z.).

Odvolačný súd z uvedených dôvodov rozsudok okresného súdu vo veci samej podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Ako už bolo konštatované, žalovaný napadol odvolaním rozsudok okresného súdu de facto i v súvisiacom výroku o trovách konania. Pretože odvolačný súd je (podľa § 212 ods. 1 O.s.p.) rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný i v prípade odvolania do výroku o trovách konania a žalovaný v odvolaní nenamietal, resp. nespochybnil správnosť výpočtu žalobcovi priznaných trov prvostupňového konania, odvolačný súd sa týmto aspektom (výškou priznaných trov konania) nezaoberal. Skúmal len to, či na strane žalobcu existoval procesnoprávny dôvod (základ) na priznanie trov prvostupňového konania.

Z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatnenie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V tomto prípade je nesporné, že žalobca bol v prvostupňovom konaní úspešný (okresný súd jeho žalobe po jej čiastočnom späťvzati vyhovel) a preto okresný súd postupoval vecne správne, keď mu v súlade s citovaným ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu účelne vynaložených trov konania (medzi ktoré nesporne patrí náhrada zaplateného súdneho poplatku i náhrada trov právneho zastúpenia). Pre úplnosť odvolačný súd uvádza, že žalovaný neuviedol žiadne konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby úspešnému žalobcovi náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná (§ 150 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov preto odvolačný súd potvrdil rozsudok okresného súdu i vo výroku o trovách konania.

Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu podľa § 224 ods. 1, s použitím § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Toto právo si uplatnil riadne a včas v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu. Na základe tejto skutočnosti odvolačný súd zaviazal žalovaného, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný, k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celkovej sume 142,61 Eur. Uvedené trovy konania predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia a pozostávajú z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby a to za podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu žalovaného v sume 111,21 Eur (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu v odvolacom konaní - 2.883,12 Eur, podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov, ďalej len „vyhláška“), z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedený úkon právnej služby v sume 7,63 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Keďže právna zástupkyňa žalobcu je platiteľom DPH, uvedené položky sa zvyšujú (podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, v znení vyhl. č. 209/2009 Z.z., účinnej od 01. 06. 2009) o 19% DPH, teda o celkovú sumu 23,77 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je žalovaný povinný zaplatiť trovy odvolacieho konania na účet právnej zástupkyne žalobcu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.